

og Korps. Fæstningsartilleriets Kompagnier, der ville faae omtrent dobbelt saa talrigt Mandſkab ſom Fodfolket, foreslaas normerede med 2 Premierlieutenanter og 6 Sergenter hvert, hvad der er ſaameget mere nødvendigt, ſom der maa gjøres Regning paa, at netop Artillerikompanierne i alvorligt Tilfælde ville være fordelte i mindre Kommandoer, der ikke bør være betræde til andre Officerer end ſaadanne, mod hvilke der om forpødent med Tyde kan gjøres et virkelig Anſvar gjældende. Til Tjeneste ved Vaabenet anſes en Stabsofficer udover det af Folkethinget vedtagne Antal for nødvendig; i Fredſtid behøves han ſom Biſtand for Chefen til Varetagelſen af den øverſte Administration af Hærens Vaabenforraad; i Krigstid vil han finde Anvendelſe ved Kommandoer over Trainet eller ſom Forſtander for de Artilleriparker, ſom følge Hæren og under Felttog træde den i Pøihuſes og Laboratoriers Sted. Fler-tallet vilde have ſat Pris paa, om det med noget Saab om Udbytte havde kunnet foreslaa en permanent Organisation af en Skydeſkole for Artilleriets Befalingsmænd; allerede i mange Aar har en ordnet Underviſning i Artilleriets Skydekunſt været anerkjendt ſom uundgaelig nødvendig; man har hidtil hjulpet ſig med hvert Efteraar i en Maaned at laane en Kapitain og to Premierlieutenanter fra Regimenterne og Bataillonerne til at forſtaa et Skydefurſus for Artilleriets yngre Officerer og Befalingsmænd; det ſtod til at ønſke, at denne, ſom det har viiſt ſig, nyttige Underviſning og praktiſke Øvelse lod ſig bringe ind under en faſtere og mere betrygget Form.

Underviſningsanſtalterne. Fler-tallet anſer det for nødvendigt at opretholde Eleveſkolen, idet der ſamtidigt raades Bod paa den Omſtændighed, ſom viſtnok meſt har hindret den i at opfylde ſin oprindelige Beſtemmelſe, den Omſtændighed nemlig, at den til en vis Grad har arbeidet i to Retninger, ved at uddanne unge Mennesker baade til at indtræde ſom Underofficerer og til at blive Officerer. — Svad Officersſkolen angaar, er Fler-tallet enigt om, at det maa gjøres til en Betingelſe for at avancere til Kapitain i Artilleriet og Ingenieurkorpsen, at Vedkommende har gjenemgaaet Skolens ældſte Klasse i de til Vaabnene ſvarende Afdelinger. Klaſſens Varighed bør neppe være under 2½ Aar, thi ellers vil man nødfages til Et af To: enten at nedſtemme Fordringerne til Artilleri- og Ingenieur-officerernes Kundſkaber i de exakte Videnskaber og de derpaa ſtøttede anvendte Videnskaber; eller af Hensyn til de vorrende Artilleri- og Ingenieurelever allerede i yngſte Klasse at meddele ſamtlige Elever en begyndende mathematisk og naturvidenſkabelig Underviſning, der vil blive ufrugtbar for de Elever, ſom ſenere indtræde i Fodfolket og Rytteriet, efterſom den ikke i denne Klasse vil kunne føres til nogen virkelig Afſlutning.

Forfremmeſe og Afgang. Reglern herfor foreslaas affattede nærmest overensstemmende med de tilſvarende i Sværnsloven, kun anſes det for retteſt at opretholde Krigsminiſterens konſtitutionelle Anſvar for Udnævnelſerne aldeles ubeſkaaret og derfor ikke at ſtille ham i Forhold til noget „Forfremmeſesraad“. Reglerne for Udfærdigelſen af Forfremmeſesliſter har man ſøgt affattede ſaaledes, at de ikke blive vidløftigere end aldeles nødvendigt, og dog give vedkommende Myndighed Dplyſning om alle de Befalingsmænd, ſom der i et givet Tilfælde kan blive Tale om at forfremme eller afſtedige, ikke blot om dem, underordnede Myndigheder anſe for fortrinſvis kvalificerede i den ene eller anden Retning.

Den Ret, Kongen kan tillægge den Høiſt-befalende i Krig til at foretage Forfremmeſer paa Balpladsen ſom Belønning for udmærket Tapperhed og Duelighed, vilde blive illuſoriſk, ſaafremt der herved ſkulde tages et nøieregnende Hensyn til Antallet af vakante Nummere, et Tal, ſom man ikke altid kan forlange, at den Høiſt-befalende ſtrax efter eller under ſtaaende Fægtning ſkal have paa rede Haand.

Hærens Hæſtehold. Den eneſte ſtørre Ændring, Fler-tallet foreslaar i dette Stykke, er den, at der tildeles hvert Liniebatteri 92 iſtedet for 63 Hæſte, deraf dog kun 29 Stamhæſte. Naar der, ſom der fornuſtigviſ maa, gjøres Regning paa nogen Afgang i Kallet ved vakante Nummere, utilredne Remonter, ſyge og trykſede Hæſte, o. ſ. v., vil et Batteri, ſom er normeret med 92 Hæſte, til Fredsøvelſerne kunne beſpænde enten ſin hele Kanonlinie af 8 Kanoner, eller en reduceret Kanonlinie paa 6 Kanoner, Iſefaget af en Vognlinie paa 3 eller i det høieſte 4 Ammunitionsvogne; de Batterier, ſom ſkulle rykke i Keir, maa endda laane ſig frem hos dem, der blive i Garniſonerne, for at faae deres 3 Parkhøretøjer beſpændte. I Tilfælde af, at Noget kommer haſtigt paa, vil hvert Batteri, naar det har indkaldt ſine Foderhæſte, kunne rykke ud med 6 Kanoner og 3 eller 4 Ammunitionsvogne, idet Parkvoiturene i ſaa Falb kunne beſpændes med raa Hæſte. Med den nuværende og af Folkethinget ſaftholdte Hæſtebeſtand af 63 Hæſte pr. Batteri vil Batteriet hverken til Øvelse eller i pludſeligt paakommende Tilfælde kunne beſpænde mere end 4 Kanoner og 2 Ammunitionsvogne, hvilket vilde ſige ſaa meget, at, medens det med Nette forlanges, at Fodfolket og Rytteriet baade i Fredſtid ſkulle øves og i Krigstid med kortefte Varſel ſkulle kunne rykke ud med fuld Krigsſtyrke, ſkal Feltartilleriet nøies med et Hæſteantal, der ligger mellem Trede-delen og Halvdelen af, hvad det fuldt udruſtet behøver. Denne Diſharmonii i Vaabnernes Organization bør man neppe lade henſtaa, uden at der til en vis Grad raades Bod paa den, uagtet Fler-tallet ikke tør vente, at Forſkjellen i den Behand-